

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.042/2012/5.

A Győri Ítéltábla a dr. Tóth T. Zoltán Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. Bak Béla ügyvéd által képviselt alperessel szemben megbízási díj és járulékaik megfizetése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2011. december 29. napján kelt 20.G.40.102/2010/44. sorszám alatti ítélete ellen az alperes által 46. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatja, s az alperest terhelő marasztalás összegét 10.812.000. (Tízmillió - nyolcszáztizenkettőezer) Ft-ra és ennek elsőfokú ítéletben írt kamataira, az elsőfokú perköltség összegét 985.789. (Kilencszáznolcvanötezer-hétszáznolcvankilenc) Ft-ra l e s z á l l í t j a ;

egyéb fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 216.200. (Kettőszáztizenhatezer-kettőszáz) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 228.600. (Kettőszázhuszonnyolcezer-hatszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes a ... Operatív Program pályázati kiírására közoktatási intézmények fejlesztéséhez intézményenként megvalósíthatósági tanulmányokat nyújtott be, melyek közül a kiíró egyes pályázatokat támogathatónak ítélte. A pályázatok második szakaszában történő külső projektmenedzseri tevékenység ellátására az alperesnél megbízási szerződés alapján projektkoordinátori tevékenységet ellátó "E" bízta meg a felperest. A megbízási szerződés alapján a felperesnek a "A" Iskola a "B" és a "C" Óvoda „korszerű közoktatási intézménnyé történő átalakítása, fejlesztése az energiatakarékosság tükrében" második forduló pályázatát kellett benyújtania 2009. szeptember hónapban. A külső projektmenedzseri tevékenység ellátásához szükséges „indikátorokat" az alperes 2008. december 16. napján küldte meg e-mailben a felperesnek, a felperes a külső projektmenedzseri tevékenység első állomásaként 2009. január 30-án adta át az alperesnek a „végleges útvonaltervet". A felperes tevékenysége zárásaként a második forduló pályázatot a négy intézmény esetében 2009. szeptember 7. és 2009. szeptember 24. napján nyújtotta be a pályázat kiírója közreműködőjéhez, a "D" Kft-

hez. Az alperes a felperes által elkészített dokumentációt átvette, a benyújtott pályázatok alapján a kiíróval a támogatási szerződéseket 2010. március 18. napján megkötötte. Azonban elzárkózott a felperes igényére az írásbeli megbízási szerződés megkötésétől, valamint a támogatási szerződésben a külső projektmenedzseri tevékenység elvégzésére meghatározott és a kiíró közreműködő szervezet által jóváhagyott díj arányos része kifizetésétől. Ezért a felperes 2010. június 1. napján a szóban létrejött megbízási szerződést felmondta.

A felperes keresetében 12.912.000.Ft tőke, valamint annak a 2010. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301/A.§-ában meghatározott mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes kereseti érvelése szerint a külső projektmenedzseri tevékenység ellátására irányuló megbízási szerződés (Ptk.474.§ (1) bekezdés) alakszerűséghez nem kötött, az szóban, illetve ráutaló magatartással is létrejöhet. A szerződés időelőtti megszűnése esetén a felperes a Ptk.478.§ (3) bekezdése alapján időarányos megbízási díjat követelhet. Amennyiben a megbízási szerződés létrejötté nem állapítható meg, megbízási nélküli ügyvivőként (Ptk.484.§) tarthat igényt a díjazásra, mivel a tevékenység ellátása - a támogatási szerződések megkötése folytán - helyénvaló volt. (Ptk.486.§ (2) bekezdés) Végül harmadlagosan az alperes utaló magatartásával okozott kár megtérítése címén (Ptk.6.§) tartotta fenn a keresetét. Keresete összegéből nettó 10.812.000.Ft-ot megbízási díjként, míg 2.100.000.Ft-ot elmaradt haszonként követelt.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperessel bármely formában megbízási szerződést kötött volna a külső projektmenedzseri tevékenység ellátására, kiemelve, hogy nem ismert sem az ügyletkötők személye, sem a szerződés tartalma, illetve a megbízott felperesnek járó díj mértéke sem. Az alperessel megbízási jogviszonyban állt "E" projektkoordinátor nem járhatott el a helyi önkormányzat képviselőjében, így szerződést sem köthetett. A közbeszerzésekről szóló 2003. CXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 35.§ (1) bekezdésére és 38.§ (3) bekezdésére hivatkozással állította, hogy a felperes által nyújtott szolgáltatás értéke meghaladja a nemzeti értékhatárt, így a szerződés létrejöttéhez az alperesnek közbeszerzési eljárást kellett volna kiírnia. Ez a konkrét esetben elmaradt, így az esetlegesen létrejött megbízási szerződés a Kbt. 2010. január 1. napjától hatályos 306/A.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján *semmis*.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* kötelezte az alperest 13.515.000.Ft tőke, valamint annak a 2010. június 1. napjától járó, a Ptk.301/A.§ (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Határozata indokolásában "E" és dr. "F" tanúk vallomásai alapján a megyei bíróság elsődlegesen azt állapította meg, hogy a felek között 2009. februárjában szóban megbízási szerződés jött létre a négy közoktatási intézményre vonatkozó pályázat külső projektmenedzsmenti teendői ellátására. Annak a védekezésnek, hogy "E" nem volt jogosult az alperes nevében szerződést kötni, a bíróság azért nem tulajdonított jelentőséget, mert az alperes korabeli polgármestere, "F" bízta meg a szerződéskötéssel "E"-t. A felperestől pedig nem várható el annak vizsgálata a külső jogviszonyban, hogy a vele szerződést kötő alperesi projektkoordinátor, "E" jogosult-e az alperes nevében szerződéskötésre. A felperesnek járó megbízási díj összege meghatározására a megyei bíróság eseti szakértőt rendelt ki, aki a szakvéleményében megállapította, hogy a felperes a pályázatokhoz szükséges külső projektmenedzsment feladatait 70%-os arányban

látta el és a folyamat végrehajtási fázisában szüntette meg csak a közreműködését. A támogatási szerződésekben a külső projektmenedzsmentre betervezett összegek 70%-a bruttó 13.356.000.Ft, melyre a felperes megbízási díjként igényt tarthat. Az alperes szakvéleményt vitató többszöri észrevételei ellenére a megyei bíróság a kiegészített és részletesen megmagyarázott szakvéleményt a Pp.182.§. (3) bekezdése alapján aggálytalannak tekintette. A megyei bíróság mellőzte az alperes indítványára a megyei jogú város korabeli alpolgármestere, "G" tanúkenti kihallgatását, illetve "E" ismételt tanú kihallgatását. A bíróság úgy értékelte, hogy "G" kihallgatásától a polgármester, "F" vallomásában foglaltakra figyelemmel eredmény nem várható, míg "E" ismételt kihallgatása szükségtelen.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes terjesztett elő *fellebbezést*, elsődlegesen az őt marasztaló elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, míg másodlagosan annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt. Hatályon kívül helyezés esetére fenntartotta az elsőfokú eljárásban már előterjesztett, az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítási indítványait, "G", "E", "F" tanúk kihallgatására, illetve szembesítésére; a pályázatok által érintett intézményvezetők tanúkenti kihallgatására, illetve másik szakértő kirendelésére. Fellebbezésében elsődlegesen vitatta a megyei bíróság azon ténymegállapítását, hogy a felek között 2009. február hónapban szóbeli megbízási szerződés jött volna létre. Fenntartotta, hogy nem állapítható meg az, kik között jött létre megbízási szerződés, vitatta a szerződés létrejöttének időpontját, figyelemmel "E" alperesi polgármestertől származó meghatalmazása időpontjára (2009. május 2.), valamint a felperes alvállalkozója, az "H" Kft. felperessel kötött alvállalkozási szerződése dátumára (2008. december 15.). Értékelése szerint az elsőfokú eljárásban a bíróság nem tárta fel azt sem, hogy a felperesnek a megbízási szerződés alapján meddig és milyen díjazásért kellett teljesítenie. Értékelése szerint a megbízási szerződés létrejötte nem alapítható "F" tanú vallomására, mivel a tanú lényeges körülményekről nem rendelkezett tudomással, illetve vallomása ellentétes volt "E" tanú vallomásával. Ezért sem maradhatott volna el az oktatási ügyekben eljáró alpolgármester "G" tanúkenti kihallgatása, illetve "E" - és a polgármester tanúkenti szembesítése. Változatlanul vitatta az elsőfokú eljárásban kirendelt eseti szakértő kiegészített szakvéleményét, mivel az ellentétben áll az alperes által az utolsó tárgyaláson csatolt négy intézményvezetői nyilatkozattal, figyelmen kívül hagyja "E" belső projektmenedzseri tevékenységét a felperes 70%-os arányú teljesítése meghatározásánál, és ez utóbbi körben ellentétes "E" tanú vallomásával is. Az alperes érvelése szerint a szakvéleményből nem tűnik ki a felperes megbízási díja összege meghatározásának szempontjai, ebben a részben a szakvélemény feltevésen alapul. Változatlanul fenntartotta a Kbt. 35.§ (1) bekezdésére, 38.§ (3) bekezdésére és a 2010. január 1. napjától hatályos 306/A.§ (2) bekezdés a/ pontjára alapított semmisségi kifogását, mivel az ügyben érintett időszakra vonatkozóan a közbeszerzési nemzeti értékhatár 8.000.000.Ft volt. Az esetlegesen létrejött megbízási szerződés semmisségével kapcsolatban azzal is érvelt, hogy - a Kbt. tételes rendelkezésén túlmenően - a szerződés azért is semmis, mert azt a közbeszerzési törvény megkerülésével kötötték. Az alperes polgármestere által "E" részére 2009 május 2. napján adott írásbeli meghatalmazása a szerződés megkötésére nem terjed ki, az esetleges szóbeli meghatalmazás pedig nélkülözötte az említett alakszerűséget. Változatlanul vitatta a felperesi követelés összegét, „sőt annak nagyságrendjét” is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kifejtett álláspontja szerint az alperes által fenntartott és az elsőfokú bíróság által helyesen elutasított tanúbizonyítás iránti indítványok teljesítésétől nem várható olyan új adat, amely a tényállást befolyásolná. A per során meghallgatott tanúk vallomása alátámasztotta azt a kereseti álláspontot, hogy a felek között megbízási szerződés jött létre. Az alperessel szemben úgy értékelte, hogy az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértő véleménye kellően megalapozott. Vitatta, hogy az alperes az általa kiírni elmulasztott közbeszerzési eljárás hiányára előnyök szerzése érdekében eredménnyel hivatkozhatna.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§ (3) bekezdés) bírálta felül és megállapította, hogy a fellebbezés túlnyomórészt alaptalan.

A megyei bíróság a tényállást nagyjából helyesen állapította meg, és helyesen mellőzte az alperes további bizonyításra irányuló indítványait, mivel a tényállás alapján a kereset tárgyában az érdemi döntés meghozható volt.

Nem értett egyet ugyanakkor az ítélet tábla az elsőfokú bíróság azon megítélésével, hogy a felek között - szóban, avagy más módon (Ptk.216.§ (1) bekezdés) - megbízási szerződés (Ptk.474.§ (1) bekezdés) jött volna létre, és így a felperes megbízottként tarthatna igényt díjazásra. (Ptk.478.§ (1) bekezdés) A megyei bíróság a megbízási szerződés létrejöttét (Ptk.205.§ (1) bekezdés) "E" és "F" tanúk vallomása téves értékelésével állapította meg. Az ugyan nem kétséges, hogy "E" az alperessel kötött - projektkoordinátori, projektmenedzseri feladatok ellátására irányuló - megbízási szerződése (6/A/2) 2009. február 28. napján történő megszűnése (6. tjk.) után is képviselhette az alperest az ilyen jellegű ügyekben eseti, szóbeli, ügyleti meghatalmazás (Ptk.222.§) alapján is. Azonban a szerződéskötésre irányuló eseti meghatalmazás csak abban az esetben vezethetett volna a megbízási szerződés létrejöttére, amennyiben a meghatalmazott és a felperes a megkötendő szerződés valamennyi lényeges kérdésében - kölcsönös és egybehangzó akarral - megállapodik. (Ptk.205.§ (1)-(2) bekezdés) A szerződés valamely lényeges tartalmi elemében való megállapodás hiánya esetén ugyanis a szerződés nem jön létre. "E" tanú vallomása pedig abban kétségtelen, hogy a felperessel a külső projektmenedzseri tevékenység díjazásában nem állapodott meg. (6. tjk. 14. oldal 3. bekezdés) A peradatok alapján azt nem lehetett megállapítani, hogy a felek a díjat egyéb módon, pl. a piacon kialakult árakra utalással határozták volna meg. A Ptk. kötelmi jogi szabályai szerint pedig a visszerthes szerződések ellenszolgáltatásában (az árban, díjban) való megállapodás olyan lényeges kérdés, amely hiányában a szerződés nem jön létre. (Ptk.205.§ (2) bekezdés, GK 5.számú állásfoglalás b/ pontja)

A Ptk.216.§ (1) bekezdése szerint ugyan az alakszerűséghez nem kötött szerződés bármely formában létrejöhet, így a felek a szerződési akaratukat ráutaló magatartással is kifejezhetik. Ha ilyen módon a megállapodás ténye bizonyítható és annak tartalma megállapítható, a

szerződéshez fűződő joghatás attól függetlenül bekövetkezik, hogy a felek milyen módon nyilatkoztak meg. Ráutaló magatartás viszont csak akkor állapítható meg, ha valamely magatartásból a másik félnek egyértelműen fel kellett ismernie a szerződési akaratot. A ráutaló magatartás viszont akkor nem hoz létre szerződést, ha a felek magatartása nem fejezi ki a megegyezést a szerződés lényeges, vagy bármelyik fél által lényegesnek minősített pontjaiban. (így pl.BH 1994/330) A konkrét esetben nincs arra nézve peradat, hogy a felperes elfogadta volna az alperes egyértelmű, és kifejezésre is juttatott, díjra vonatkozó akaratát. A díjban, mint lényeges kérdésben való megállapodás hiányában így a megbízási szerződés ráutaló magatartással sem jöhetett létre.

A felperes keresete nem alapos, az abban vagylagosan megjelölt, másodlagos megbízás nélküli ügyvitel (Ptk.484.§) jogcímén sem. Ez utóbbi törvényhely szerint, aki valamely ügyben más helyett eljár anélkül, hogy arra megbízás alapján vagy egyébként jogosult volna, az ügyet úgy köteles ellátni, amint azt annak érdeke és feltehető akarata megkívánja, akinek javára beavatkozott. A Ptk. fogalom- meghatározása alapján eszerint a megbízás nélküli ügyvitel egyik fogalmi eleme, hogy a más ügyébe beavatkozó tudatában legyen annak, hogy az ellátott ügy számára „idegen”. Jelen esetben viszont az alperes - alább kifejtett - magatartása miatt a felperes semmiképp nem lehetett abban a hiszemben, hogy az alperes által fenntartott közoktatási intézmények fejlesztéséhez szükséges támogatások elnyeréséhez ellátandó külső projektmenedzseri tevékenység a számára „idegen ügy” lenne.

A felperes keresetében harmadlagos jogcímként megjelölt Ptk.6.§-a szerint a kár egészben vagy részben való megtérítésére lehet kötelezni azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indította, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte. A bírói gyakorlatban kifejtett elvek szerint (BH 1993/562, BDT 2005/VI/72.) az „utaló magatartás” nem kártérítési (deliktuális) felelősségi tényállás, nem követel meg jogellenességet, hanem olyan szubszidiárius (mögöttes) törvényi tényállás, melynek alkalmazására csak a törvényi feltételek együttes fennállása esetén kerülhet sor. Így akkor, ha a felek között a polgári jogi szerződés nem jött létre, azonban a kötelezettet (az előzetes kiadásokkal és munkavégzéssel is járó) tevékenység kifejtésére a másik fél határozott és szándékos magatartása indította, ugyanakkor a károsodást elszenvedő fél jóhiszeműen járt el. A jóhiszemű eljárás minden esetben megállapítható, ha a felek között huzamosabb ideje áll fenn együttműködés és ennek keretében tanúsít az egyik fél olyan magatartást, amely alapján a kötelezettnek fel kell készülnie valamely szükséglet kielégítésére. Azonban a korábbi jogviszony jogosultjával - annak nyomatékos biztatása ellenére - a remélt szerződés valamely ok folytán nem jött létre, pedig annak későbbi időpontban való megkötésében a másik fél alapos okkal bízhatott. (GK 14. számú állásfoglalás, Legfelsőbb Bíróság Gf.I.30.745/1992/5. szám)

A perbeli esetben - a nem vitatott peradatok szerint - a felek között korábban már több esetben jött létre megbízási szerződés a megbízott felperes külső projektmenedzseri tevékenysége ellátására. A keresetben körülírt pályázati kiírásra a felperes nem csupán az **"A" Iskola**, a **"B" óvoda** és a **"C" Óvoda** pályázatát, hanem az **"I" Óvoda** és a **"J" Iskola** pályázatát is elkészítette, azzal, hogy ez utóbbi két közoktatási intézmény esetében az alperessel 2009. február 24. napján a projektmenedzseri feladatok ellátására - minden

lényeges kelléket, így a díjat is tartalmazó - megbízási szerződés is létrejött. A felperes így az alperes megbízottja, "E" felkérése, valamint a projektmenedzseri tevékenység ellátásához szükséges „projektindikátorok” alvállalkozója részére történő megküldése (11/F/1.) után jóhiszeműen és kellő alappal bízhatott az újabb szerződések megkötésében. Egyben önhibán kívüli magatartással eljárva látta el a projektmenedzseri tevékenységet, alvállalkozói szerződést is kötve. A felperesi tevékenység ellátására biztató alperesi magatartás azért is nyomatékos és szándékos volt, mert a pályázatok benyújtására a támogatási összegek elnyeréséhez az alperesnek sürgős szüksége volt. Emiatt - "F" és "K" tanúk vallomása szerint - az időigényes közbeszerzési eljárást is mellőzték. A felperes projektmenedzseri közreműködésével elkészített pályázatok benyújtásáig és a pályázat kiírójával a támogatási szerződések megkötéséig az alperes semmilyen kifejezett nyilatkozatot nem tett arra nézve, melyből a felperes alappal következtethetett arra: a remélt megbízási szerződés megkötése és díja kifizetése elmarad.

Az itt részletezett tényállási elemek miatt ezért a felperes az alperes utaló magatartásával okozati összefüggésben szenvedte el azt a károsodást, hogy ellenszolgáltatás nélkül látott el projektmenedzseri tevékenységet az alperes támogatással díjazott pályázataihoz. Az alperes szándékos magatartása hiányában a felperes károsodása nem állt volna elő, így a felperest abba a helyzetbe kell hozni, mintha a kárhoz vezető magatartásra nem került volna sor. (Győri Ítéltábla Gf.IV.20.493/2008/5. szám, Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.21.312/2004/3. szám)

A felperesnek járó ellenszolgáltatás reális értékét az elsőfokú bíróság által kirendelt eseti szakértő az alperes észrevételeire írásban és szóban kiegészített szakvéleményében (35., 42., 43. szám alattiak) részletes szakmai érvekkel alátámasztva és aggálymentesen (Pp.182.§ (3) bekezdés) állapította meg. A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a szakvélemény részletesen kitért a felperes tevékenysége tartalmi elemeire (35. szám 10-19. oldal), megmagyarázva a megállapítható ellenszolgáltatás mértékét is. Ezért az elsőfokú bíróság - az ítéltábla szerint is aggálymentes - szakvéleményt helytállóan fogadta el ítélezése alapjául.

Tekintve, hogy a felek között megbízási szerződés nem jött létre, az ítéltábla a másodfokú eljárásban érdemben nem tért ki az alperes fellebbezésében is fenntartott semmisségi kifogása megítélésére. Szerződés létrejötte hiányában ugyanis annak érvénytelensége (semmissége) sem vizsgálható. Így az ítéltábla csupán megjegyzi, hogy a semmisségi kifogás alapjául szolgáló Kbt.306/A.§ (2) bekezdés a/ pontját a jogalkotó 2010. január 1-i hatállyal hozta törvénybe, így az - a megbízási szerződés létrejötte esetén - a perbeli 2009. évi jogviszonyra nem alkalmazható.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa.tv.) 259.§ 6/ pontja szerint a kártérítés nem minősül az adóalap alá eső ellenértéknek. (Áfa.tv.65.§) Így kártérítés (ideértve: a Ptk.6.§-a alapján utaló magatartással okozott kár megtérítése iránti követelés) után az általános forgalmi adót nem kell felszámítani. Ezért a felperes csak az áfamentes 10.812.000.Ft ellenszolgáltatás megtérítését igényelheti.

Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét

10.812.000.Ft tőkére, valamint annak az elsőfokú ítéletben írt késedelmi kamataira leszállította, míg ezen túlmenően - a per főtárgya tekintetében - az elsőfokú ítéletet helyen hagyta.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása kiterjedt az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegére is. A jogerős másodfokú ítélet folytán a felperes pernyertessége 67%-os arányban állapítható meg az elsőfokú perértékhez képest. Az elsőfokú eljárás során a felperes 900.000.Ft kereseti illetéket rótt le, 150.308.Ft szakértői díjat előlegezett, míg az alperes 26.370.Ft-ot. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§ (2), (6) bekezdései alapján a felek ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltsége az áfával növelt 855.250. - 855.250. Ft-ban határozható meg. A felperes a teljes 1.905.558.Ft elsőfokú perköltségéből a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján annak 67%-át, 1.276.724.Ft megtérítését igényelheti, míg az alperes a teljes 881.620.Ft elsőfokú perköltségéből annak 33%-át, 290.935.Ft-ot. Ezek Pp.81.§ (1) bekezdése szerinti egybeszámításával az alperest 985.789.Ft elsőfokú perköltség terheli.

A fellebbezési eljárás perértékéhez, 13.515.000.Ft-hoz viszonyítva a felperes 80%-os arányban lett pernyertes. Ezért az alperes személyes illetékmentessége (Itv.5.§) folytán le nem rótt 1.081.200.Ft fellebbezési illetékből annak 20%-át, 216.200.Ft-ot köteles viselni a Pp.78.§ (1) bekezdése, az Itv.59.§ (1) bekezdése alapján. Az ezen túli, le nem rótt fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

A fellebbezési eljárásban a felek jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat az ítélet tábla az áfával növelt 381.000. - 381.000. Ft-ban állapította meg. A felperes ezen munkadíj 80%-át, 304.800.Ft-ot, míg az alperes ennek 20%-át, 76.200.Ft-ot igényelhet a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján. Ezek egybeszámításával az alperes 228.600.Ft másodfokú perköltség megfizetésére köteles a felperesnek.

G y ő r , 2012. május 2.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: